

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Datum
2015-08-03

Ert dnr
Ku2015/01632/MF

NNRs dnr
2015/127

**Remissvar över Kulturdepartementets departementsskrivelser Framtidens filmpolitik,
Ds 2015:31**

Näringslivets Regelnämnd, NNR, har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan över ovan nämnd remiss och anför följande;

Allmänt

Stödet till produktion och visning av svensk film har sedan 1960-talet styrts och finansierats genom det så kallade filmavtalet. Avtalsmodellen innebär att utformningen av filmpolitiken är beroende av finansiering från biografier och tv-bolag och ger därmed dessa aktörer ett inflytande över filmstödet. I promemorian föreslås att filmavtalet som finansieringsmodell ska upphöra år 2017 och att staten därefter ska ta fullt ansvar för ekonomiskt stöd till branschen och därmed ha totalt inflytande över filmpolitiken. Under förutsättning att filmavtalet upphör föreslås även att mervärdesskatten höjs från sex procent (6 %) till tjugofem procent (25 %) för tillträde till biografställningar. Samtidigt ska den nuvarande biografavgiften om tio procent (10 %) av bruttobiljettintäkterna upphöra och i konsekvens även avdragsrätten i inkomstskattelagen för dessa avgifter.

Syftet med förslagen är att förbättra förutsättningarna för att möta de utmaningar som branschen står inför.

I den tillhörande konsekvensutredningen anføres bland annat följande. Förslagen berör alla aktörer i filmbranschen men har störst påverkan på biograferna. Det finns 400 biografier i Sverige med totalt 759 salonger. Av dessa ägs 155 av privata bolag, resterande är föreningsdrivna. Förslaget att höja mervärdesskatten från sex procent till tjugofem procent bedöms slå igenom på biljettpriserna genom att dessa höjs. Den faktiskt ökade kostnaden för biograferna bedöms till viss del finansieras av att biografavgiften upphör. De flesta biograferna visar fler än fem föreställningar per vecka och betalar nämnda biografavgift. För ungefär femtio biografier som har färre än fem föreställningar per vecka blir den ekonomiska effekten störst eftersom de för närvarande inte betalar biografavgift. Dessa biografier har dock stor betydelse för tillgängligheten till film på vissa orter och därför bör Filminstitutet närmare analysera konsekvenserna för dessa och vid behov lämna förslag till stödinsatser.

NNR:s synpunkter

Det står klart att ett slopande av filmavtalet har stor betydelse för många företag i filmbranschen genom att de förlorar inflytande. Utredningen har dock bedömt att statens totala inflytande ska få positiva effekter för hela filmbranschens utveckling, vilket är syftet med förslagen. NNR anser att förslagets effekter kan ifrågasättas i flera avseenden.

Förslaget att höja mervärdesskatten för biografföreställningar från nuvarande sex procent till tjugofem procent innebär att biografbesök skulle beläggas med avsevärt högre mervärdesskatt än andra kulturupplevelser som exempelvis besök på teater eller konserter. Hur detta antas gynna filmbranschen är inte närmare motiverat i promemorian.

Ökade kostnader för biograferna bedöms helt slå igenom i biljettpriserna. Ett problem för branschen är att allt färre personer besöker en biograf eftersom det finns andra möjligheter att nå ett brett filmutbud till en lägre kostnad och i vissa fall helt utan kostnad. Det kan ifrågasättas på vilket sätt ett höjt pris på de biografbesök som faktisk företas förväntas förbättra den situationen.

De mindre biograferna som visar färre än fem föreställningar per vecka drabbas hårdast av förslagen. Detta trots att just dessa biografer har ett stort värde på orter där kulturutbudet är mindre.

NNR kan sammanfattningsvis inte se logiken i att företagens minskade inflytande och ökade kostnader skulle leda till kraftigt förbättrade förutsättningar för branschen och måste därför ifrågasätta om förslagen uppnår sitt syfte på ett bra sätt.

NÄRINGSLIVETS REGELNÄMND

Mia Wallgren